

Sbírka modlitebního týdne 2024

Ježíš si sedl naproti chrámové pokladnici a díval se, jak do ní lidé vhazují peníze. A mnozí bohatí dávali mnoho. Přišla také jedna chudá vdova a vhodila dvě drobné mince, dohromady čtyřák. Zavolal své učedníky a řekl jim: „Amen, pravím vám, tato chudá vdova dala víc než všichni ostatní, kteří dávali do pokladnice. Všichni totiž dali ze svého nadbytku, ona však ze svého nedostatku: dala, co měla, všechno, z čeho měla být živa.“ Marek 12,41–44 (ČEP)

Pozorovali jste někdy lidi, kteří dávají dary? Jako v každé církvi, i u nás se každý týden konají sbírky, ať už na potřeby místního sboru, nebo na potřeby církve. Již více než 100 let se na konci modlitebního týdne koná zvláštní sbírka, která v plné míře přispívá k celosvětovému hlásání evangelia.

Moje první setkání se sbírkou na mě udělalo velký dojem. Sbírka byla v jistém smyslu „slavnostní“: Na konci modlitebního týdne bratři a sestry přinášeli své dary v obálkách a vkládali je do připraveného koše. Tyto obálky se pak otevřely a přečetl se biblický text, který dárce přiložili. Tímto textem chtěli vyjádřit svou vděčnost za požehnání, kterých se jim v uplynulém roce dostalo. Poté byla částka peněz spočítána. Nakonec společně poděkovali za Boží vedení a ochranu v uplynulém roce.

Musím přiznat, že na mě udělala dojem i skutečnost, že některé z darovaných částek se pohybovaly v pětimístných číslech. Protože jsem byl v té době v církvi relativně nový, nikdy předtím jsem se nezabýval účelem darů modlitebního týdne. Také nevím, zda to bylo právě využití darů na celosvětové misie, co bratry a sestry motivovalo k darování tak vysokých částek. Když jsem se však zamyslel nad předčítanými biblickými verši, uvědomil jsem si, že bratři a sestry měli s těmito biblickými texty zvláštní zkušenost a chtěli tak Bohu vyjádřit svou vděčnost.

Když se podíváte na výše uvedený úryvek z Markova evangelia, rychle si všimnete, že Ježíš se záměrně posadil na jedno místo, aby mohl sledovat lidi, kteří dávali dary. Z tohoto místa bylo dokonce možné vidět nebo odhadnout, kolik peněz lidé do chrámové pokladnice vkládali. Zřejmě přišlo mnoho bohatých lidí a vkládali velké částky. Na Ježíše však zapůsobila chudá vdova; možná právě její oděv dával najevo její chudobu. Když ji Ježíš viděl, jak vkládá své „dva drobné“, udělalo to na něj takový dojem, že si zavolal učedníky, aby jim řekl něco důležitého. Ježíš nehodnotí dar podle jeho výše, ale podle toho, co dar pro dárce znamenal, podle jeho ochoty obětovat se. Tato žena vložila celou částku, kterou měla k dispozici, aby se užívala. Tato vdova dala své vlastní potřeby na druhé místo, aby se mohla obětovat pro Boha. Ellen Whiteová říká, že „hodnota daru se neposuzuje podle částky, ale podle podílu, který je dán, a podle motivu, který dárce pohání“. (Od zkoušek k vítězství, strana 180.4)

Tento týden jsme se zabývali tím, co pro nás znamená Bible a jakou moc má Boží slovo. V minulosti lidé přinesli velké dary, aby byla Bible volně přístupná a abychom si ji mohli přečíst ve svých jazycích. Na světě je stále mnoho oblastí, kde Bible, a tedy i evangelium o brzkém Ježíšově příchodu v ní obsažené, nejsou dostupné nebo jen s velkými obtížemi.

Sbírku modlitebního týdne použijeme na podporu misijních projektů, zejména v těžko dostupných oblastech světa (okno 10/40).

Rád bych poděkoval všem, kteří svými dary podporují šíření evangelia.

S přáním Božího požehnáním

Norbert Zens

pokladník
Interevropská divize